

Sy-li spěwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje dželaš,
Wšědne dny;
Džen pak swjaty
Duši daty,
Wotpočn ty.

Z njebies mana
Njeh či khmana
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedželske łopjeno

W Budyschinje

25. dezembra 1930

Bauzen

Samolwity redaktor farar Wyrzacz w Noskaczach. — Čišto a naklad Čsmolerjz knižicizščetnje a knihańje, sap. dr. i wobm. ruł. w Budyschinje
Wukhadža kóždú kóboitu a placzi šchwórczłěnje 108 slotych pjenjełtow

Hodownicžtu.

Scj. řwj. Lutajša 2, 1—20.

Jako bě czař dopielnjeny, pójla Bóh řwojeho Esyna. Róžde lěto řnowa chze tuta wěrnosć řo nam řjewicž. řdnž w czařu řwj. adventa czařamy na řbóžny dženi hodo w a na njón řo pichihotujemy ř pokutu a řhutnosću, chze to řamřne we nař řiwe bncž, řaž tehdom: wutrobne czařanje na řbóžnita, na Boha. řdnž najprjedy řluboto řačujemy to, řchtož cžłowjeřtwosć dželi wot Boha, potom řo řtanjje we nař to řamřne, řaž tehdom we wutrobach pařtřjow, widžimy na jene dobo Božu řnadu w řylej řejnej wulkosći a wěčnej řařnosći. Rařša duřha řpójna nękat tuto najwjetřije potajniřtwosć wřchęch potajniřtwow: Bóh je pichišchot do cžęla!

Wón, nařh Bóh řam, řiž je řtworił njebieřa a řemju, řiž je dał řiwjenje wřchemu, řchtož je, wón je řwojich njebieř dele pichinđe na řhudu řemju, řo by ř nej řhudobu dželił a řu wumohl je wřchęje duchomneje řhudobn. S móžnej ruł pichima do běha řwęta a da řemu nowy wotřkńjeny řonž, řiž je tola řon řamřny řtarn, wo řotřymž řu řižom profetoje

řęčęli, řiž pał cžłowjeřkojo njebęchu rořumili. řač nęř wřchitř widža a rořumja?

Leži to řał w cžłowjeřach, řo woni na wřcho móžne řędžbuja, na to pał, řchtož řo ř jich měrej řodži, napořłęđ. řał řu jenož nęřotři byli, řiž řrala witařu a řpójnařu; jenož cži, řiž njeřladachu po wařhńju řwęta na řwonřowne, w řotřęchž bě duřha ři w a ř Boha řplodjena. Mało je jich pichęzo było, ale maja řlubjenje, řo dńrbja bncž řól řemje.

S cžłowjeřkej mudrořčju njemóžęř Bože potajniřtwosć řapichimńęč, ale džęn jenož ř wěřjazej wutrobu, řdnž řo po nįžnje řanuriřh do wulkeho Boha wole. řeho wola bě, nam pomhač wot řmjerče, wot wřchęch řřęchow a wot cžertowřęje mořn. řdnž to najprjedy pńtařh a jenož to, namakařh wřchón řrořhř a podłožł nowęho řiwjenje. řjeh řo cži přhiřda řrudoba na řemi, řwoja wutroba je wjeřola w řhodjenje řa řhřřtuřkom. Ale ř cžłowjeřkej mudrořčju njemóžęř ř to mu pichinč a řo řapichimńęč!

řam je řo džęřka řbóžnił narodžił! řchto nařh czař řóle řřęba, řač řnajomřtwosć wo řym? Ale mudruja pichęwjele, a wjele řhabłazńh řo řim řuna. ř a m, řu řęčři Boži

jandžel t wšchitkim, t wšchitkim pytažym; tu poľasa wupuć se wšcheje njewěstošće do hodoněje sbožnošće. Tu ƙo nam pšched wocžomaj wotewri Boži raj a ƙlónčnje pruhi Božeho ƙwětla wohrěwaja snowa našchu dušchu. Riž ƙedžachmy we šćenje ƙmjercze, widžimy ƙwětlo žiwjenja.

To ƙu hody po prawje ƙwjecženym adventskim cžahu. Tu špěwaja dženža hišće jandželjo: Čžešć budž Bohu we wy ƙoľošći, mēr na jemi w cžlowjetach dobreje mole (t wotpo- hľadom pšcheložujemy tak po grichitkim tekšće)!

Tak tu šdobom špójnajemy našch hodonny nadawt. Hdnyž ƙmy widžecž ƙmēli Bože potajnstwo, hdnyž ƙmy jo, tak ƙo na- džijemy, tež rošumicž ƙmēli, to nētk rošnošchujemy Božu cžescž a Boži mēr pšches dobru wolu na jemi. So by tuta do- bra wola w naž ƙo w hodoněj nožy snowa narodžila, to je prošwa našcheje wěrjazeje wutrobny. So móžemy pšches nju škutkowacž w našchim njeměrnym cžahu, jo bychu wšchitžy na Khrystužownych wucžomnikach widželi móž ewangelija, móž wumóženja, móž w šrudobje, móž w ƙmilnošći, móž w lu- bošći a móž w dohycžu, to je Boži dar, wo kotrymž wěmy, jo nam budže, hdnyž prošnymy.

Ach duž dajće nam wšchitkim w tutym ƙwjatym cžahu prawje prošnyč a ƙo modlicž. Našcha wěra, natwarjena na Božim hodonnym potajnstwie, je móž, ƙiž ƙwět pšchewinje. Hdnyž Boži Khrystuž w hodoněj nožy ƙo tež w našchej wu- trobjě narodži, budžemy tež my pšchewinnyč wšcho napšchecžiw- ne. Jenož njehabłajmy! Šchowajmy tež my wšchitke tute ƙłowa a rospomínmy je w ƙwojej wutrobje, jo móž Khrystu- ƙowa budže žiwa we naž a wjedže naž t dohycžu, tak je wje- dla wótzow, tak budže wješč wěrjazych wšchěch cžahow; pšche- tož Bóh je pšchichot do cžěla! Haleluja!

Hdnyž tutón džiw chzu šapšchijecž,
Hdže mohł ƙo rošum wupšchestrēcž!
Duch poklonja ƙo w modlenju
Pšched tajkež Božu lubošću. Šamjen.

R. w R.

Ta sbožna hnada Boža je šřhadžala wšchitkim cžlowjetam.

Eso šradujće, wšchak nētk šřhadžalo,
Je hnada Boža žněmu cžlowjeřtwu!
Ach, wěčna lubošć t nam je pohladala
A šjewi ƙo we maľym džěcžatku!
O hnada, wěčne ƙmilenje,
Našch rošum šapšchimnyč to žněle njemóže.

Tam w Bethlehemje šerařimy šhwalu,
Ššľňich, šawňšľujo, ƙwěta Šbóžnika!
Rať tňšchny cžlowjek mohł nētk wořtacž šdala,
Riž hnadu wšchak tak nuřnje potřeba,
Šchtož t ƙmjerczi šařudženy je,
Drje šřala hnadu šařpiwacž cži njebudže.

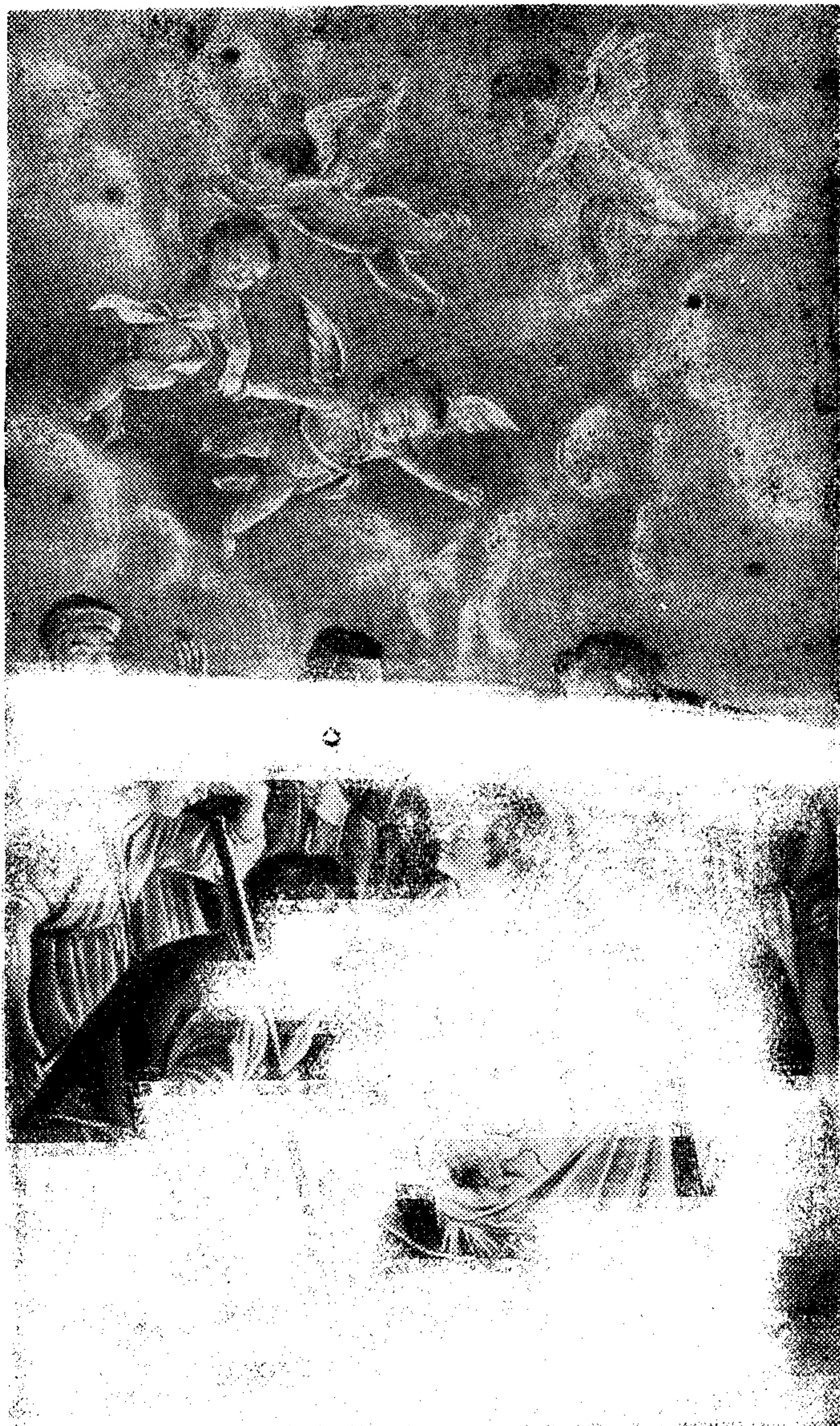
Tuž šhwalmy Boha! Šsmny nētk wumóženi,
Pšches Khrystuža wot možy cžěmnošće.
R njom' šřošćtnje, hdnyž ƙmy t hrěchom woběžeženi
Pšchindž ƙwěrnny, Jeřuž wšchitkim pomhacž chže,
Šsyn Boži wšchak nam pšchinjeřł je
Tu Bože džěcžatřtwu a wěčne žiwjenje.

Tuž jaťo džěczi my nētk řěcžecž ƙmēmny
Žow t Bohom šřainje pošni dowěrnny.
Wón wuřľňšchi naž, to my derje wěmy,

Dla Khrysta, hdnyž my prawje prošnymy.
O prajće, šchto naž šatama,
Hdnyž Bóh naž džerži šam ja ƙwoje džěcžatka?

Hdnyž my ƙo žněle ƙwětej wotřetnjemy
A Bohu šľužimy ƙo t radoščžu,
My junu řřany herbřtwu dořřanjemy
W njebjeřach pošhi ƙwojim Šbóžniku.
Ach wuprajicž ƙo njehodži,
Šchto Bóh pošhes Khrystuža nam wšchitko wobradži.

J. B.

Boži narod.

Šodonnicžka.

(Pšřacžowanje.)

„Našchi šřariřhi a wuľžňřřariřhi ƙu mēli w šřarych cžahach wjazy šřošumjenja a wjazy šačžuća ša to, šchto prawe a do- šřojne, hacž cžlowjeřojo šľawneho 20. ľěřřotřka, kotryž ƙo roš- jaňjenny mjenuje. Woni ƙu šačžuwali šľubřcho a dořřošľňřcho to wulke a ƙwjate, šchtož řócžne cžahny nam pšchipowědaja. Woni ƙu pak tohodla tež byli bóle wobřboženi t tym žohnowa- njom a t tym šbožom, kotřěž ƙo nam bliži pšchede wšchěm tež hodonnicžku. Woni ƙu ššli na tutnych wuľľich dnjach do ƙo a

ku pšchischli tak t žebi, t žebi žamemu, t. r. t tomu bójskemu we žebi. Woni ku spósnali, so w kóžnym i naž je tež „Bože džeczó“, t. r. šchricžka i Božeho Ducha, na semju pšchischlo. To hodowne Bože džeczó Jesuž je pšchischlo pytač tute „Bože džeczó“ w cžlowještím jemštím cžele, so njebychu žo šhubite. To ku našchi staršchi šacžuwali, mjenje abo bóle jo spósnawajo a dopósnawajo.“

„Hana, ty rěčišć kaž duchowny!“

„Ně, Marja! Rěču jenož kaž něchtón, tiž je ja tym pšchischol, šchto wón po prawom je, — kaž něchtón, kotryž je žam i žebi pšchischol, kotryž je žo žam namakał a je tak namakał, so je wón se žwojej dušchu tola tež „Bože džeczó“. Tuta myžl mje njeputšeczi. Esnoj nětke w adventškim cžažu hušćizich i džedom wo tym rěčaloj. Kał dha móže jene „Bože džeczó“ cžefacž precž wot drugeho Božeho džescža, hdnž tuto pšchindže a pšchinježe i njebyšćeje domišny darn wot Wótza? Ně, Marja, a ja njepondu nihdže hodownicžku. To jenicžke by było, by-li hdnže był rjany hodowny, ale tež woprawdže hodowny koncert, w kotrymž wyšta a jušta džakowna hodowna radošč cžlowještćeje dušče, kotraž je witała Bože džeczó, Jesuža!“

Marja mjelczi.

„A ty, Marja? Chžešć ty tola hiež reiwacž pod hodownym šchtomom?“

„Ně, Hana! Ja drje tež njepondu. — Mi žo po twojich žłowach wišo tak we žłowje měšča! — Ně, Hana, ja njepondu! — Hodownicžka, tutón wulki žwjaty džen našchich staršč, je mi tola tež dženža hišćže pšchewulki.“

„Nó, widžišć, Marja! — Me měšć šchto? — Pšchindžke mni. Wbo ně, hišćže lěpje: Pšchindžče wišchizy tjo t nam: ty, nan, macž. Mojej staršcej žo šwježelitej. Eswečžimny hromadže hody pod hodownym šchtomom. Bratr woštanje žyle wěšće doma. Tón je hišćže bóle i džedom pšcheshene, hacž ja!“

„Dw, Hanka luba, to je myžlicžka! A džed nam žyle wěšće něšchto rjane hodowne wupowěda!“

„To žo wě, Mačka!“

„To budže šažo tak, kaž pšched lětami. Kał rad žmy žy-dali pšchi nim, hdnž wonkach žo cžmicžkašče a tak žmy po-žłuchali!“

„Šlaj, Mačka, ty žy nětke dužy žama t žebi a tak dužy po prawym a adventškim pucžu t hodam! Tak by džed prajił, by-li tebje žłyšchal. A džed ma prawje!“

„Tohodla je džed pšchi wišchich žwojich wyžochich lětach tež šbožowny. A tola je tež telko tynčneho našhonik!“

„Haj, to je, Mačka. Wójna je žebi lubnych wot njeho žadała a šłoro wišo jeho šamoženje!“

„Ale wón nješkorži a njeplaka a njełama ruzy kaž Wa-džakež cžeta.“

„Tak pak jenož žebi žiwjenje cžěžke njecžini, ale tež druhim, mužej a pšchiwušnym. Wboha wona a wbošy woni!“

„Šłupa wona, by twój bratr prajił, by-li nětke šnamaj tuto hodowne rosrěčžowanje měł.“

„Ale njechamoj wo druhich rěžecž. Mohłoj do flešćanja pšchincž. A nicžo hóršče hacž to. Wobžaruju pšchego šachłowe šawki, kotrež dnybja nětkele w šymštím cžažu telko flešćawom šnješč!“

„Žónškich a mužškich!“

„Haj, žónškich a mužškich!“

„A tak hacžle budže žo špodny tynč požłesčezow lěhacž, do kotrychž je i pjerjom telko flešćow natyłane!“

„Ty žy wótta, luba!“

„A tuž radšcho Dobru nóz!“

„Dobru nóz! A na hody žo wježelmoj!“ (Wotracž.)

Hody: woporniwoscž.

Hody nježku jenož žwjedžen daniwoščje, žu tež žwje-džen woporniwoscžje. Tak něotra macž, tak něotry nan wo-pruje hody woprawdže wot žwojeho, so by wobšbožil a šwje-želik žwojich lubnych, žwoje džeczó pšchede wišchēm. Do najbóle hnuižnych nješapomnješćow, kotrež my mamy se žwojich džeczaznych lět, žłučcha to našhonjenje, so štaj macž a nan ja naž woprowaloj, haj tradałoj našche dla, so byšchtaj nam džeczom wježele pšchihotowaloj, nam dobreho wopokašaloj, wožebje hody. Tak něotra žyła, kotraž žo nam dorosčženym a štar-ym wuroni, je žyła džaka ja tajku macžerņu a nanowu lu-bošč, woporniwoscž, a je žnadž tež žyła roščacža a žarowa-nja, so to nješkmny tehdy došč dopósnali a so žo nješkmny tehdy došč džakowali, so nješkmny došč lubeho cžinili jimaž.

Esnadž runje tute ryncžki toho abo tamnu mjes našchimi mlodnyimi a džeczimi, tiž je cžitaja, wuřhowa pšched tym, ras poščizich žylin roščacža plakač dnybjeć tohodla, so nježku nětke dopósnali lubošč, woporniwoscž štaršcej, so nježku žo došč džakowali, so nježku došč luboščje wopokašali i wu-trobu, i ertom, se škutkom. A woporniwu lubošč namakašć runje nětke w tajšim cžěžkim cžažu runje tutoho cžěžkeho cžaža dla žnadž hušćizich hišćže hacž priedy. A toho žo wježelmy. A šchtož ju našhonja, tón žo nješkomdž, žo ja nju džakowacž najnutrnišcho — a žo džakowacž tomu, kotryž je najwjetšče a najkražnišče šjewjenje luboščje, haj lubošč ža-ma a woporniwoscž žama!

A tak to? Žyle wěšće i tym, so jemu, Jesužej Křyštucej, pšchinježemny džakne modlitwy a ščłusche. Ale niz jenož i tym. Tež je škutkom, šadžerženjom, i žylym žiwjenjom. Tuto jewi našchu džakownoscž pšchecžiwu žwójbnym a domjazym, ale pak tež pšchecžiwu druhim, wožebje pšchecžiwu tym, kotřiž nětke w cžažu wulkeje nušy žu we wulkej abo małej nušy. A tutnyž je telko, telko! Kelko to škladnoščje ja naž!

A jena hišćže je! Žyrkej Křyštucowa, jeho šralešćwo tu mjes nami a w nim jeho domny, jeho žłowo, jeho žłučby, dozyla šchecžizianške žiwjenje a wašchne a škutki šchecžizian-škeje luboščje. Hdnž hodownemu Jesužej žo chžešć džakowacž, džakuj žo jemu i tym, so žy jemu tu wišchudžom žwěry a so tuta žwěra, kotraž je tola na wišchēm požłedku jenož džakow-nošč, kotruž žy jemu winojty, wopokašujesć kaž i wutrobu tak se žłowom a škutkom. To rěka n. pšch. žwěru řhodžicž do Božich žłučbow a t špowědži a tež žwěru placzicž dawanje, a to t ó ž d y, niz jenož tón, tiž je po štatnym šakonju t tomu nušowanu! Kóždy je tola šlaw žyrkwe Křyštucoweje a jeje Knjejeje a šralej dožny. Kóždy ma potajškim hižo pšchizłuč-

nojc a pšicžinu, ƙo ƙobu dželicž do nadawkow a ƙezuw
zƙrwje. A nimo toho a wŕiche toho drje ma tola ƙoždy a
by dnrbiak mčcz ƙoždy tež hišcže lubošč ƙe Ahrŕtuŕej a
jeho zƙrwi. A to pšchezo hišcže njeje woporniwosč mjeno-
wana. Tež woprowacz dnrbišč mōz, tež tu mōz!

Ƙōžde ƙłowo pšhecžiwu tomu, ištož je tu prajene, njeh
je nčkomužtuli njelube ƙaž dze, je podarmo.

A cžehodla haƙle ƙłowo pšhecžiwu tomu? Radžo štut
a ƙłowo ja to!

Dnrbinu tola na pšch. ičžehowaze čitacz:

Adventistow je w Połnōznej Amerizy a w Kanadze nčh-
dže 112 000. Tuczi woprowachu — taƙ pišche rosprawjeť
i połnym prawom — w lčže 1929 jenož ja propagandu we
zuiŕych ƙrajach na 11 500 000 hr.! Nimo toho maja woni
tola hišcže tež došč druhich dawkow. W poŕlednich 10 lč-
tach je ƙōždy adventist w pšcheršču nčhdže 101,34 hr. ja tutōn
jednyn samčr woprowať.

So je tole woporniwosč, njemōžesč přcz.

A tuž ty, řiz ty woprawdže hody ƙwječišč, řiz ty pod
hodownym iŕtomom doštawajš najdrohotnišč hodowny dar,
Bože džeczō ƙame, njemōžesč hinať hacž ƙwōi džat tež wo-
pokajacz w tym, ištož tuteho Božeho džēcza je, w jeho zƙrwi.
A ty njebudžesč ƙo samolwjecz i tym, so to nčtkle tajki hubje-
ny cžaz a so mašč druhich wudawkow došč. A ty njebudžesč
ƙo dlhičž, hdyž řebi džatownosč a ƙwčra žada woporniwosč.

W twojej wutrobje a w twojim řadđerženju pšhecžiwu
Ahrŕtuŕej a jeho zƙrwi nima tola řtatny řakon ničō pra-
jicz. Tu roščudži jenož to, hacž ty niz jenož na papjeri, ale
i wutrobu, i ertom, je žiwjenjom wobřwčdčjšč: Ja řheščzan
řym! Ja hodowny řheščzan řym!

Hody na řchčžepowzu.

Cžazny pšheščžehanja řu tu řažo. Ruřka pšhedewiščem
řwčdčzi wo tym. Ale niz Ruřka řama. Sdyž tōn abo tam-
ny w Nčmřkej powjeda, řelto ma wot řobudželaczerjow czer-
picž dla řwojeje řheščžijanřkej wčry, njeje to ničō druhe.
A to njeje to jenicžke. Tamny młody bur, řiz mjes towar-
řchemi zƙrkej a duchowneho hani a tamny řtary ratať, řotryž
leřtnje powjeda wo řkuffowanju řheščžijanřkej wōřady, taj
wobaj ničō druhe njeczinitaj hacž — po wařtnju řeroda-
řcha, řotryž Ahrŕta hižo w řolebzy pšheščžehařche.

Pšchezo pať řu tu byli řwčrni — a njeřwčrni. Tyč
řwčrnych wjazny, hewať njeby tu řheščžijanřkej zƙrwje byťo,
hewať njeby tež Sowjetruřka řo tať je wřchčmi mozami př-
zowaťa, řnicžicz řheščžijanřtowo, hewať by to tež w nařchich
wjeřkach a wōřadach i wčru dnrbiako žyle nimo hycz.

Tež tamny Hollandřki bč tajki řwčdč řwčry a wčry. ře-
ho njepřhecželjo dzyŕchu jeho wčry dla řpalicž. Ƙrōťko do
řpaleŕja ředžesche tam žyle do mřřlow podnuryeny.

„Bojiřch řo nčť pšhed wōhnyom?“ řo jeho prařchachu.
„To řy ty pšhedoťko cžatať a řy dnrbiak řebi to přjedny
přchemuřlicž.“

„Ja řebi na wōheť njemřřlu, ale na to, i cžimž bych řo
w płomjenjach řrořtowať a išto by we wōhnyu moja ra-
došč byťa,“ bč wotmōřwa.

Woni dzyŕchu wjedžecz, išto by to byťo.

„Sswjaty hodowny řpčw jandželřki dnrbi mi řrořt
hycz“, řjekny wōn. „Cžesč budž Bohu we wřřkōřczzi, řotryž
mi řbožnosč dawa! Cžesč mōžecz we bološč nacžinicž, du-
řchi niz! Mčr budž wbohemu ruřřkej mojeje wutrobny, so bych
ja ře řwojej wolu pořornje řwolicž mōť do Božej wole, řo-
traž je tutu nuřu moju dopuřczřka. Wřchřřkim cžlowjekam
budž wutrobne řpodobanje na Božej hnadže, tež mi na mo-
jim bološčow połnej řmjerczi, řotruž dzy řeřuřej ř cžesčzi
řwōlniwy pšhecžerpicz.“

A tať wōn řrořtŕny džesche do řmjercže na řchčžepowz.

Wona bč i pařturyemi pšchi řlobiku.

Marťa bč řhuda řolczka. Ras ju řažo ludžo jeje řhudo-
by dla wobžarowachu. Tuž wona wotmōřwi:

„Cžlowjek mōže do njebyes řaŕcz njemčjo ani pjenjeřka
w řafu. Njemčjo pať hnady Božej we wutrobje njeřandže
na nihdy do njebyes.“

Zƙrkej a řtat.

„Hodowny iŕtom ja wřchčch“ dobywa řebi pšchezo wjazny
mčřtow. Lčřka ma tež n. pšch. Wōřpōř tajki hodowny iŕtom.
W Lubiju a w Budyřchinje řteja tohorunja řjane iŕtomny,
řotrež dzeja pšhes wōczžny ř wutrobje řeczecz a ju řwōlacž
ř tomu, řotryž samōže řamo w nařchim cžazny cžlowjekow ř ra-
doščzu napjelnicž a tuž řbožownych řczinicž. A řčrluřche a
řpčw a řhudžba pod tajkim hodownym iŕtomom pnta řamřny
adventřki a hodowny nadawť dopjelnicž, hodownemu džēczu
ř cžesčzi, cžlowjekam ř řohnowanju. Sdy řtaťa řebi nařche wřny
tajki „Božo džēcčowny iŕtom ja wřchřřkich?“

— Staropruřki zƙrwiny řenat je řo we wobřchčrym
wuradžowanju řabčrať i nacžřřřkom zƙrwineho wucžinjenja,
řotryž bč řtatna wřřchnoicz pšchipořřkaťa. Wōn je tutōn na-
czřřř jako pšchihōdny řa dalřche jednanja zƙrwje ře řtatom
pšchipořřnať a pšchijať.

Wřchelafe i blřřta a řalōřa.

Pod hodowny iŕtom dze ř hodam wřchřřkim Sserbam
přhiŕcz tež řerbřki „Přhedženat.“ Tuž njeřapomřny, jeho
hodowne pšhecže dopjelnicž. Wčřte je, so řmčjesč řwoje wje-
řele, hdyž řo pšchi řwčczřkach hodowneho iŕtoma i „Přhedže-
naťom“ rořmolwjesč.

Wiřtowanje: B. w B. řa Rowe lčto.

S. B. Mčjcz wutrobny džat řa pšhecželniwu pořřřku.
Redaktor.

Rupcz řebi řnydom

Přhedženat

Protyka řa řerbřki lud, řiz płacz jenož 60 pj. a je na pšhedan

w Ssmolerjez řnihaťni a řnihczřřchczčrni
w Budyřchinje a pola wřchčch řowčrniřow.